

Publicerad 2010-01-11 15:02 av Lindsay

januari 2010

Du får röra mig nu

du ligger tätt intill och viskar ömt

dina armar ber om att få komma närmare

du tänker högt och säger att du vill riva muren

att du vill nå det som är bakom mitt skal

ögonen blänker och de vädjar

om att få läka såren som någon annan öppnat upp

dina eldar brinner hett när du talar

men du lovar att jag inte ska bli svedd

om jag bara kunde öppna bröstet

så du kunde krypa in och bosätta dig där

ditt skratt leker bomull liksom dina ord

mina tårar får lämna spår på din axel

mitt skratt får mer än gärna smitta av sig

och jag får somna på din arm

　

du säger om jag bara vågade se dig

om jag fick mod nog att låta dig entra min själ

då skulle alla mörka färger få nya nyanser

jag skulle se vad din kärlek verkligen är

men du får inte röra vid mig

trots att dina händer utforskar

och känner varje centimer av min kropp

　

jag gömmer näsan i din trygga doft

och jag har aldrig tvivlat

du behöver inte bedyra för att jag ska kunna se

orden kommer inte lätt

som de gör från dina läppar

men jag blundar hårt

slappnar av

gör mig beredd

den här platsen är min oas

och dina armar är dem jag tyr mig till

din mun är saliven som jag bär på

jag tänker älska dig nu

låta dig älska mig

jag säger tyst

älskade du

du får röra vid mig nu

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lindsay med Poeter.se id #30199 innehar upphovsrätten